

ad § 5.

ad 1. ad Indtægten:

Bruttoindtægten af Stempelpapirsintraderne og de med disses Oppebørsel forbundne Udgifter have i de siden Emanationen af den nye Stempellov forløbne Finantsaar været følgende:

	Bruttoindtægten.	Udgifterne.
for Finantsaaret 1862—63	742,170 Rd. 60 β .	25,439 Rd. 77 β .
— 1863—64	522,915 — 42 —	22,057 — 3 —
— 1864—65	395,697 — 24 —	14,889 — 1 —
— 1865—66	605,231 — 13 —	18,751 — 58 $\frac{1}{2}$ —

Da det saaledes har viist sig, at Brutto-Indtægten for forrige Finantsaar betydelig har oversteget det Beløb af 500,000 Rd., hvortil den i Budgettet for 1865—66 var anslaaet, og da der ingen Grund er til at formode en formindsket Indtægt i Aaret 1867—68, er Indtægten for Finantsaaret anslaaet til 600,000 Rd.

ad Udgifterne:

a. Ved Kongelig Anordning af 11te Marts 1862 ere Forhandlingsprocenterne ansatte til 2 pCt. af det Solgtes Værdi, dog saaledes at der for Salget ved Filialforhandlingerne endvidere tillægges vedkommende Amtstue 1 pCt. for Registrationsførelsen. Medens denne Udgift i de tidligere Finantslove var anslaaet til omtrent 2 $\frac{1}{2}$ pCt. af hele Bruttoindtægten af Stempelintraderne, blev Udgiften i Budgettet for 1866—67 alene beregnet efter den Deel af Bruttoindtægten, som indkommer ved Salget af Stempelpapir, altsaa med Fradrag af Indtægten ved Documentstempling, Boder, Afgift af Lotterier og Brandforsikringspolicer, og den nævnte Udgift ansattes da navnlig til 10,000 Rd. efter en calculeret Bruttoindtægt ved Salget af stemplet Papir af lidt over 400,000 Rd. Da det nævnte Salg imidlertid i Finantsaaret 1865—66 har givet en Bruttoindtægt af 521,856 Rd. 4 β ., medens Forhandlingsprocenterne for s. N. have andraget 12,367 Rd. 6 β ., og da det vel tør antages, at Salget af det stemplede Papir og Stempelmærker i Finantsaaret 1867—68 i ethvert Tilfælde ikke vil indbringe et mindre Beløb end i Finantsaaret 1865—66, har man troet at burde anslaae den omhandlede Udgift til 12,500 Rd.

b. Det vil i den nærmeste Fremtid være nødvendigt at anskaffe 1,000 Riis Papir til Stempelpapir med Tariffnummer efter Loven af 19de Februar 1861 § 3, hvilket vil medføre en Udgift af circa 7,000 Rd.; Anskaffelsen vil imidlertid kunne fordeles paa tvende Finantsaar, og man har derfor troet for Finantsaaret 1867—68 kun at burde anslaae Fabricationsomkostningerne til 9,000 Rd. eller 4,000 Rd. mere end det Beløb, som er bevilget for Finantsaaret 1866—67.

ad 2. Gjennemsnitsindtægten af Arveafgiften for de, siden Lov af 19de Februar 1861 traadte i Kraft, forløbne Finantsaar udgjør circa 226,000 Rd. Da imidlertid i det første Aar (1862—63) de forhøiede Afgifter endnu kun for en ringe Deel kom til Anvendelse, har man troet at kunne opføre dem med et Beløb, der mere nærmer sig det, de have indbragt i det sidste Finantsaar, for hvilket Regnskab foreligger, og som udgjør — de tidligere slesvigiske Districter fraregnede — circa 267,500 Rd.

Under det her opførte Beløb ere ogsaa Afgifterne for de forhenværende slesvigiske Districter, der i 1865—66 have udgjort circa 3,850 Rd., medregnede.

ad 3. Afgiften af overdragne Eiendomme er opført med de Beløb, den i Gjennemsnit har udgjort i de fem sidste Finantsaar, dog noget forhøiet af Hensyn til, at Finantsaaret 1864—65 var særdeles uheldigt med Hensyn til Omsætning af Eiendomme. Herunder er ogsaa indbefattet Overdragelsesafgiften af faste Eiendomme i de forrige slesvigiske Districter; ligesom ogsaa af Løsøre-auctioner i Genhold til Patent af 25de April 1812, da disse sidste ikke have kunnet udskilles af Regnskaberne.